

[Glistrup]

nemlig det, de reelt netto får udbetalt, bliver det meget let at indgå overenskomst til den tid, hvorimod det bliver meget svært med hele den arbejdsretlige forpludring, der ligger i regeringens forslag, at indgå aftaler på nuværende tidspunkt. Det er simpelt hen forskellen. Alt vil glide i smult vande, hvis man vedtager Fremskridtspartiets forslag, men der bliver kun uro og ballade på arbejdspladserne, hvis man vedtager regeringens forslag.

Men med den holdning, som S og SF har indtaget, kan vi ganske roligt sige, når vi nu oplever den deroute for dansk skibsfart på det, der kunne have været dansk skibsfarts store chance, at skylden og ansvaret for, at det nu går galt på søarbejdspladserne, 100 procent og udelte ligger hos Socialdemokratiet og SF. Socialdemokratiet og SF kan også regne og ved, at de vil have et flertal til 100 procents imødekommelse af fagforeningernes interesser, hvis de havde stemt med Fremskridtspartiet. De undlader at stemme med Fremskridtspartiet, og derfor er det ganske klart og tydeligt, når man ikke kan komme over Storebælt og Kattegat her til sommer på grund af denne tossedede ordning, som regeringen får gennemtrumfet, skal man nok forbande industriministeren og skatteministeren, man skal femdobbelte svovle og forbande Socialdemokratiet og SF, for det er Socialdemokratiet og SF, der ved i den grad af partitaktiske grunde markant at gå imod fagforbundenes interesser ved at undlade at stemme hindrer, at fagforbundene 100 procent får opfyldt deres vilkår og ønsker, og at dansk søfart i øvrigt bliver reddet og sømandsskatten fjernet. Det er Socialdemokratiet og SF, der vil have skylden for den store sømandsarbejdsløshed, vi får, og den uro, vi nu får på området. Det er konklusionen af denne debat.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Glistrup, at når dansk sømandsstand i dag får dødsstødet, er det på baggrund af DIS-forslagene.

Jeg vil spørge skatteministeren, om der er andre grupper i samfundet, man vil give de samme vilkår. Jeg har været i den situation, at jeg var på et møde med Langtursvognmændenes Arbejdsgiverforening, hvor de spurgte, om ikke deres medlemmer også kunne få skattefritagelse. Dette er noget, der kunne få langtrækkende konsekvenser, og hvad ville begrundelsen f.eks.

være for ikke at give langtursvognmændene skattefritagelse, når søfolkene nu skal have det?

Jeg vil godt slutte af med at sige, at det har været rart at høre, at de fleste søfartsorganisationer er gået imod skattefritagelse, fordi man føler sig som nogle nassere, når det er sådan, man afleverer sit barn f.eks. i skolen, at man så får at vide af andre: I kommer bare og bruger det danske skattesystem og sociale system og betaler ikke skat. Det synes jeg er godt at organisationerne er gået imod i hvert fald. Det viser lidt om moralen i dette her.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Blot en enkelt bemærkning til noget af det, hr. Glistrup anførte. Hr. Glistrup har gentagne gange brugt det udtryk, at efter hans ændringsforslag vil sømandsskatten være fjernet fra på fredag. Jeg er ikke enig med hr. Glistrup, og jeg synes, at det giver en del forvirring om, hvad dette handler om.

Når hr. Glistrup i sit ændringsforslag bruger formuleringen, at lønudbetalingerne osv. reduceres med de løntilbageholdelsesbeløb – altså denne nye sproglige konstruktion – der omhandles i lovbekendtgørelse nr. 799 af 1. december 1986, som ændret ved lov nr. 838 af 18. december 1987, henviser hr. Glistrup til sømandsskattelovens bestemmelser. Det er i og for sig ligegyldigt, hvordan denne sag vendes og drejes, for så er der tale om, at der først opkræves et beløb, som er sømandsskat, og bagefter deles det så ud som tilskud til rederierne. Det er og bliver en tilskudsordning, også selv om der så til lejligheden er opfundet et ord, der hedder løntilbageholdelsesbeløb.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hvis skatteministeren ikke havde så travlt med at afslutte sit citat, men havde læst de næste 6-7 ord, ville han have fundet ud af, at hans forklaring var helt forkert. Der står nemlig, når man læser videre: »Reduktionsbeløbene afregnes ikke til offentlige kasser».

Når der er noget, der ikke afregnes til offentlige kasser, er det ikke skattebeløb mere. Ministeren vil vide fra sine skatteteoretiske studier, at det, der karakteriserer skatter, er noget, der afregnes til offentlige kasser og betales ind til offentlige kaser. Det er kun et udmålingsproblem.